

Od 1. července 2007 je účinný nový zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen **zákon** nebo **nový zákon**). Tato právní úprava je v pořadí již třetí zákonnou úpravou veřejných zakázek za posledních deset let, přičemž první představoval zákon č. 199/1994 Sb.,¹ a druhou, donedávna účinnou, zákon č. 40/2004 Sb.² (dále jen **původní zákon**).

Hlavním důvodem pro přijetí nové právní úpravy byla povinnost transponovat nové zadávací směrnice Evropských Společenství: směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2004/17/ES ze dne 31. března 2004, o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, ve znění pozdějších předpisů a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2004/18/ES ze dne 31. března 2004, o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **směrnice č. 18**).

Zákonodárci dlouho zvažovali, zda transpozici uvedených směrnic provést pouze ve formě zásadní novely stávajícího zákona, nebo přijetím zcela nové právní úpravy. Vzhledem k tomu, že by se změny dosavadního zákona dotkly většiny jeho ustanovení a navíc již v té době bylo zřejmé, že zákon se v praxi ukázal nevyhovující - systematika a provázanost jednotlivých ustanovení nebyly příliš zdařilé, mnoho pojmů nebylo dostatečně upřesněno a práce s nimi činila problémy při jejich výkladu - zvolili zákonodárci variantu vytvoření zcela nového právního předpisu.

Z výše uvedených důvodů je cílem nové právní úpravy zadávání veřejných zakázek nejen transponovat výše uvedené zadávací směrnice, ale též zapracovat

¹ Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění pozdějších předpisů, ze dne 28.9.1994

² Zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů ze dne 17.12. 2003

změny odstraňující nedostatky a nejasnosti původní právní úpravy, a tím zvýšit právní jistotu zadavatelů i dodavatelů.

Za nejvýznamnější pokroky nového zákona vycházející z nových zadávacích směrnic lze označit zavedení nových druhů zadávacích řízení, tj. soutěžního dialogu a zjednodušeného podlimitního řízení, dále možnost uzavírání rámcových smluv všemi zadavateli a v souvislosti s elektronizací celého procesu zadávání veřejných zakázek také zavedení dynamického nákupního systému a elektronické aukce. Důvodová zpráva k novému zákonu³ (dále jen **důvodová zpráva**) dále uvádí, že od úpravy již existujících institutů je očekáváno zejména celkové zjednodušení a zpřehlednění zákona, vyjasnění základních pojmů, nastolení rovnováhy mezi transparentností a proporcionalitou a odstranění základních problémů při zohlednění praktických zkušeností s aplikací původního zákona.

Oba způsoby zadávání veřejných zakázek, kterými se v této rigorózní práci podrobněji zabývám, tj. otevřené i užší řízení, byly upraveny již v původním zákoně. Otevřené řízení pak procesně zůstalo i nadále nejsložitějším a časově nejrozsáhlejším druhem zadávacího řízení nahrazujícím obchodní veřejnou soutěž, která byla jako základní způsob zadávání veřejných zakázek upravena v zákoně č. 199/1994 Sb. Jelikož je při použití obou těchto zadávacích řízení důležité znát důkladně nejen strukturu zákona a většinu jím používaných pojmů, ale i systematiku celé právní úpravy, snažím se v této práci zároveň objasnit důležité návaznosti jednotlivých ustanovení a přistoupit k procesu zadání veřejné zakázky v otevřeném nebo užším řízení jak z pohledu zadavatele, tak i dodavatele s vymezením jejich vzájemných práv a povinností v jednotlivých fázích obou zadávacích řízení.